



האמינו או לא, אולם אני כה מר צפת מכתבים בעת האחרונה, עד ש' היה על לקבל פקידה שתעסוק במש' לוח ובקבלת המכתבים ומיונם, דבר המצריך יום עבודה שלם. על כן, ידידי הקרים, על כל אחד שיפנה אלי, באיוו עניין שהוא, יהיה לצרף 500 פרוטה בבלים. תו המכתבים בטל בזה.

אוסטופורטרט

צעירות בת 17 וחצי (900/409), שי הניעה לפני חמש שנים מטראנסילבניה ולומדת עתה בשמינית בנתניה, מוסרת על עצמה את הפרטים הבאים: היא טוענת כי איננה יכולה להתפאר לא כי יופי ולא בינורה מושלמת. יש לה ידידיים רבים, אולם הם נראים בעיניה מלאי כותיים ושטחיים. נוכחה ומשקלה בינוניים. שערות שחום, נוטה לפעמים לזנון בלונדי. ענייה חזומה, מעוטרת בריסים גדולים. היא אומרת שאפשר היה לי הנדיר כיסות, אימלא המשפטים ש' היא מרכיבית אפה הוא מה שקוראים בשם חצוף, ופיה חושני. היא תלמידה לא רעה, אוהבת מאד לקרוא, מבלי ל' דקדק בסוגיהספר. אין לה שמיעה מוסרית. קליה אולם היא אוהבת מאד להאזין למוסיקה בקוים כלליים: היא חושבת את עצמה לדי אינטליגנטית.

על כן ברצונה להתכתב עם בחור בן 25-17 רצוי, אך לא הכרחי, שהוא יהיה בוגר גימנסיה, בעל אינטליגנציה בינונית, לא רציני מדי, בעל חושיהומור, לא יפה, אך נחמד.

דס, לא דווקא תמונה

רוב (900/410) הוא נחליא צעיר, בן 18 ורבע, ולאקוני מאד. כל מה שהוא כותב לי הוא ברצונו להתכתב עם תלמידיה המורה ובעלת דס. הוא טוען כי הדבר איננו צריך להתבטא דווקא בשליחת תמונה, אולם אין הוא מתנגד לכך.

סקרנות גריז

נערה בת 20 המעונינת מתוך סקרנות גריז להיראות אנשים באמצעות מדורי (900/411), רוצה לקבל מכתב מדי בחור, עד גיל 27, כנה, בעל השכלה ואינטליגנציה, שיוכל להתכתב א/א להתחבר על נושאים: פוליטיקה, בעיות יומיומיות, בעיות המורה העולמיות, ספרות, די ובמה. רצוי שהיה חובב מוסיקה קלאסית.

הגנון — תובל אכילית

צעיר בן 19 וחצי (900/412) רוצה לחלק את ידיעותיו בשיט וקולנוע עם נערה נחמדה, עליו להיות לשם כך הגנון, אם כי תלמידיה.

מפורט וסרטיים

כלה תכונות וכן 28 בהיותו מצויד כי אבירים אלה, הוא מרשים את עצמו מתאים להתכתב עם נערה בגיל 23-18 על נושאים כלליים. הוא מתעניין בעיקר בספורט וסרטים.

לא משהו מיוחד

הן אינן חייבות להיות משהו מיוחד, אומרים שני בני 17-16 (900/414) על הנערת, אינן רוצים ברצונם להתכתב. אינם מוכנים למסור כל פרטים על עצמם, יעשו זאת רק במכתב הראשון.

גירול חורים בגרביים

שניהם בלונדי נובה (נורמאלי), שניהם לומדים שנה שלישית בטכניון (900/415) ובין בחניה לבחינה הם מוכנים להתכתב עם שתי בנות שתדנה להתכתב (לא לי' ההוכחה) על נושאים שונים, חוץ ממל' בוש נשים, מחקרים על חייהם של הכוכבים שגירול חורים בגרביים חדשות. עליהן להיות מעל לגיל 17, בעלות לב אמין (לשם מה?) ומכשיריכתיבה.

כיצד לא

ויז: חברותי וחברדי אומרים שאין פרובוקטיביות. זאת אומרת כי די דבר טבעי אצלן ואין אף יודעת כיצד לא להיות כזו. ובכן, הכיכית, עזתי לך שלא תתמייז אף סרט אחד של מרילין מונרו — ומה שהיא עושה, אל תעשי אתה.

בת דמות היגון

הנה: — במקומך לא הייתי מתביישת לומר מלה, או שתיים, לאחוזת המקני' והמסחררת את ראשי כל הכרדי, כולל ארוסר. אולם חשבי כיום: אולי יש בה משהו הקוסם להם, ואשר את תוכלי לסגור בקלות. לפי מכתבך הביי' נותי שהיא קוקונית, ושאת אינך מרבה לחייך. איש לא תחשבו לבורה, או לי' משהי, אם תחששי מדי פעם את ש' ניד היפות ותצחקי בכל לב. בנות דמות' היגון שוב אינן באופנה כיום.

מה שמותר ליופיטר...

גז: — צר לי לאכזב אותך, אם סכר' היה כי אספסם איתך שיעורתי חיבת לי שבת בבית ולסרונ' פומקאות, שעה ש' אתה נמצא בשירותים אם היא יוצאת עם חברתה, אין בכך כלום. נדמה לי כי אפילו הבעל הקנאי ביותר לא היה רואה ערף כליהם לקולנוע עם חברתה. הייתי רוצה לדעת אם כאשר אתה מקבל חופ' ש' בה כמה שעות, כדי לבלות במקום הסמוך ביותר, אתה נשאר במהנה וקורא הלים. ובכן?

ספרים

תרגום

סעדה והאימאם

לפי האגדה, היה היתח בתימן אשה חסור דוג שהיתה גם פתייה גדולה וסעדה שמה. בליל הסדר היתה נוהגת לשנות את ארבע הכוסות ולשקוע בחורמה. אולם המחשבה כי המשיח עלול לבוא באותו לילה ולהוציא את היהודים לירושלים, הוגיעה את מוחה. מה עשתה?

לפני השניה היתה קושרת את רגלה כי חבל שקצו השני היה קשור לרגלו של חמור, בהניהה כי החמור, משירגיש בבוא אתונו של משיח, ינוע ממקומו לרוץ לקראתו ויעורר אותה.

אולם אירע פעם כי שעה שסעדה היתה ישנה שינה עמוקה, עקר פתאום החמור, ללא סיבה, ממקומו ומשך אחריו את האשה הפתייה, והיא, בתרומתה, היתה ממלמלת: "לא מהר, אדוני המשיח, הנני אשה זקנה". הרבה יותר מהירה, ומתאומת היתה עקיר' תה של יהדות תימן הזקנה (לפחות: 1500 שנה) כשכבא אליה המשיח, בצורת מדינת ישראל, לפני שש שנים. תוך 11 חודש, מדצמבר 1948 עד נובמבר 1949, הוטסו 50 אלף יהודי תימן מבסיס חיל האוויר המל' כחי (הבריטי) בכורוסקר, עדן ללוד, ישראל. הרחוקה 2600 ק"מ ועשר שעות טיסה טקיימסטר ארבעה-מנועי.

קמיעות לפרות חולות. כפי שמתאר זאת כתב קול ישראל לשעבר, שלמה ברר, בעל כנפי נשרים (שזכה להצלחה ניכרת במקורו האנגלי) היתה זאת אך יד המקרה שאימאם תימן, אחמד אל-נאסר אל-דין אללה, התיר את היציאה ליהודי ארצו ההררית. בתימן, ארץ בה טרם הגיעו ימי הביניים לקצם היה ליהודים אסור, בין השאר: לב' נות בחים יותר גבוהים מבתי המוסלמים; לרכב על בהמה בפישוקרגליים; לתקוע ב' שופר ברעש. לעומת זאת היו יהודי 800 כפרי וערי תימן חייבים לנקות, דרך קבע, את המחאות הציבוריות וללכת ברחוב רק בצדו השמאלי של מוסלמי (כי בצדו הימני של מוסלמי צועדים המלאכים הטובים).

אם היתר היציאה ניתן תחת רושם נצי חונות ישראל במלחמת הש'ת ואם בעזרת משא ומתן גדוש ריאלים (ריאל אחד = 750 פרוטה) אותו נהל איש המסתורין יוסף צדוק (תושב חולון, כיום עובד לשכת המס של ההסתדרות) הרי היתה תוצאתו אחת: עליי' תר של פזורה שקדנית וחרוצה לארץ, ש' נשותיה עודות תכשיטי הכסף וגבריה כי עלי המלאכה, השתדלו להקלט בה ככל יכול.

לא יצאו מתימן: 150 בעל-מלאכה יהי' דים שסוככו עד שילמדו כי מלאכותיהם למסלמים. בכל תימן לא נמצא ששן או סנדלר מוסלמי אחד שהיה יכול למלא את מקום השענים והסנדלרים היהודים היוצ' אים, כפי שנעשה הדבר עם יוצקי המטבעות, צורם-החוב, הששקים וכותביהקמיעות בשביל-פרות-חולות היהודיים (על כנפי נש' רים — שלמה ברר — הוצאת מסדה — 196 ע').

יוכבד והאידישא

בנות הקרדן הן דינה, 18, ויוכבד, 16. אולם הגיבורה האמיתית היא יוכבד. דינה, הנישאת לצורף הזהב נסים רק משתעצת ומתרפאת, בסופו של דבר, אבל יוכבד (השמונמה), בעלת הגוף החלק כמשי הדי קר וכשיח הלכל, הירכיים העגולות, החנה המפותח והמתפרק, העיניים כיהלומים וה' שיער הסמיך (כיער') נישאת, להיות אשתו החמישית, של סוחר המרבדים העשיר והזקן יוסף מדינה (ששקירות ביתו מרוצפים מרי צפות יקרור ובחצרו ישנה מזרקה ממנה קולחים מירבשים וזים כבדולח, ובשער הכניסה דולק פנס עשוי כסף טהור).

מדינה מגרש את יוכבד מכיתו בגלותו כי הרתה למאהבה הערבי. היא נוסעת עם ממ' וזה לקזבלנקה, ההפכת לרקדנית בשן וכמעט נישאתר תקועה ברובע המבודד (של זנוות), לולא התערב בדבר מחבר הספר, משה דלוי' ינובסקי, אחד המספרים האידישיאים החשו' בים בארצות-הברית. כיאה למחבר סיפורי המשיכים בפארווערטס הנייירויקי טוה דלוי' ינובסקי את סיפורו להאפי אנד המתאים. פליט מלחמה העולם השנייה, הצייר אלכ' סנדד בלום, מתאהב ביוכבד, המזכירה לו את אשתו, שאיבד במגותו מצרפת. הוא מוציאה מבית הבושה, מעבירה לנייירויק, בה היא הופכת לרקדנית מוחתית מצליחה ואחר כמה סיבוכים נוספים לאשתו החוקית (בנות הקרדן — משה דלוי'ינובסקי — הוצאת אחיאסף — 296 ע').

בהופעתה האחרונה של בייקר בארץ: כש' חילקה הפצצה השחורה פרחים לילדים כי זיהוהו לא הורה אחד מהם ובאין ברירה הפטירה בייקר בעצמה בתודה! שקט.

מעריך רובינה ידוע, ח"כ מפא"י הענוו שלמה לבאי, גילה לעיתונאי שבא לראיי' נו בעיני-חרוד כמה מאהבותיו: מלבד הקבוצה הגדולה שהוא יוצרה, אוהב, לבאי לראות את אהרן מפסקין, לקרוא את יוהר (ס) יוהר) סמילנסקי, לכתוב את הביוגרפיה שלו, כשהוא כותב כל דף (עד כה: 50 דף) חמש פעמים. מה שלבאי לא אוהב: את הכנסת, אמר הוא: "כנסת אין לי כל עניין, אני מחכה בכל רגע להפטר ממנה. הייתי רוצה להיות בריא ולעבוד בשדה."

זכותו של סופר

בעת ביקורו בקיבוץ נצר סירני הודיע ש'לום אש' כי החליט לחסל את עניינו כי לונדון ובניירויק, להשתקע בארץ. תגובת



פזמונרית סילבייה ושחקן דני קיי להתנחל, להתקלח, להצטחצח ו-17 איש לארץ

תם המיידית של חברי סירני: הצעה לאש להתישב בקיבוץ, ליהנות מהוכחות של סופר חבר קיבוץ — לעשות את עבודתו הספרותי חית למקצועו.

השבוע הפסיקה הפזמונרית סילבייה קיי בכתיבת פזמוניה, מסרה דו"ח ענייני על בעלה, הידוע יותר, דני קיי. לפי דו"ח סילבייה מסוגל דני, האוהב לכוש בגדים שונים, אפודות וגרביים מרובי חורים, לב' התגלה, להתקלה, להצטחצח וללבוש בגדי ערב תוך עשר דקות. הכנות אלה נעשות דרך כלל לארוחת-ערב קיית, בה משתתפים, בממוצע, 17 אורחים, הסועדים ארוחת-פאר שמונתה לעירקיות: סלט, סלק, תפוחי אדמה ושמן.

שחקן אחר, מאיר תיאודור ביקר, איש הקאמרי לשעבר, שהפך נתין בריטי ו' עשה קריירה על הבד והבמה, שוב היה בחדשות: אחר שחתם על חוזה לשנת היר' פעות בברודוויי הנייירויקי החליט כי הגיעה השעה לחזק את קשריו עם ישראל, הת' ארס עם נערה ישראלית, הלומדת אומנות בפאריס.

לאחר בנו הראשון יפתח-פלימח (3) והשני סיייר-בנימין (2), החליט סג'אלוף רחבעם (גנרלי) ואבי לקרוא לבתו שנולדה השבוע בשם מוצ'רה, לצרף גם אותה בשנה הבאה למסע השנתי המסורתי למצדה עם כל הצאצאים. השם שבחר לבן הבא (בתוכי' נית לעתיד הקרוב): צלף.

חזל של מלח

באותו שבוע בו הודיע שר הדואר, ד-ר' יוסף בורר, על הריון בהקמת רשת טל' ביניה ארצית, חתם קריין קול ישראל לשע' בר, וכיום קריין עברי בבי. בי. ס. חלפי פיינסקר, על חוזה-עבודה לשנתיים נוספות לשם השתלמות בטלביזיה. במאורח מאד נודע מלח ט/מ בתל-גלים זרובכלי טבלדין כי סכלנותו השתלמה כי כל זאת. אחר שהחזיק משך 94 ימי מעצרו במצרים כרטיסיס פייס מוחבא בסוליות נעלו הימנית, פדה אותו, השבוע, בסך עשר ל"י, בו זכה מספר הכרטיס. על חוסר-מזל מסויים העירה מלכת היר' פי היהודית היחידה של אמריקה, כס' מייארסון (מלכת היופי, 1945). אמרה היא, בשירור סלביית: "להתאהב זה נורא פשוט, אבל כשהאהבה חדלה זה פשוט נורא."

יומו של ראש-משלה

לציפוריה שרת, אשת ראש הממשלה שקטת הדיבור, המרבה לבלות את זמנה ליד הגה מכוניתה הפרטית, כמעט וקמה השבוע מתחרה: היתה זאת אשה בת 45, לבושת דר, שניסתה להתפרץ לבית שרת, בהכריזה בארבע לשונות, חליפות (אנגלית, צרפתית, רוסית וגרמנית), כי ההשגחה העליונה הועידה אותה להיות רעייתו של משה שרת. ההשגחה לא עזרה לה, כש' הובאה לפני שופט שלום ירושלמי, שציווה לשלחה לבידור נפשית, למרות שהשגחת' לשרת הצהירה על ייתוסה הרם — צאצאת צארי רוסיה וקיסרי יאפן גם יחד.

כמסתבך עם אשה נתגלה גם ראש ממ' שלחה (ושר החוץ) של סין, צ'ו-אי-יא. חנן האוניברסיטה הגרמנית גיטינגן, רק השבוע גילה רשם עיר האוניברסיטה כי צ'ו היה אביו של ילד בלתי חוקי, קונן, שנולד לאם גרמניה ב-1923, נפל, כשהוא

משרת בצבא הגרמני, בחזית המזרח, בשנת 1945.

יותר קל היה מצבו של ראש ממשלת גר' מניה המערבית קונראד אדנאור: אחר שצ'למ'עיתונות הצליח לתפוש (בעדשת מצ' למתו) את הקנצלר בן הי'9 כשהוא נוסע במהירות של 100 קילומטר לשעה בכוח האסור לתנועה ברחוב חד-סטרי מבלי שיי' עצר על-ידי שוטר התנועה המוצב במקום, חבע אורח גרמני אוהב-סדר את אדנאור למשפט, הסתמך על סעיף 3 של חוקת היסוד המערב-גרמנית, לפיו שוים כל האזרחים (כולל ראש הממשלה) לפני החוק (כולל חוק התנועה).

הצלחתו של דיפלומט

ערב הריון על התקציב לשנת הכספים 1955/6 הספיק שגריר ישראל במוסקבה, ד-ר שמואל אלישיב, להעביר ידיעה תקציבית משמחת למנהל משרד החוץ, ד-ר' וולטר איתן: עם העלאת ערך הרובל (450- פרוטה הרובל) הסכימו השלטונות הסובייטיים להפחית את שכר דירת השגר' ורירות בהתאם.

עוד יותר משמח היה ההישג בו זכתה דיפלומטית אחרת. היתה זאת רעייתו של קארלס אונגוסטו משה, המזכיר השלי' שי של צירות ארגנטינה בתל-אביב, שזכתה בכינוי מיוחד במינו, אחר הצלחה ניכרת בציד חורייבר בחולה כונתה היא הקובי הארגנטיני.

בצייד שונה הצליח מאד סגן-אדון ז-אן די-בושה, הנספח הצבאי של שגרירות צרפת, שהעלה בחניתו, בדיג תת-ימי, דג במשקל 25 קילוגרם.

בהישג אחר הסתפק המזכיר הראשון ו' הנספח לענייני תרבות של שגרירות בריט' המועצות, מיכאיל פופוב, במסיבה פרטית בה גילה את ידיעתו הנרחבת בעברית, גר' לה גם ידיעה בנושא אחר, הכנת כיסונים ממולאים כבד. ביקש הוא בעברית, בצרפו לשון ללשון: "נא לטעום מן הכיסונים המי' מולאים כבד. אני עשיתי אותם בעצמי!"

כשעזבה ג'וזפיין בייקר עמוסה מזכרות (בינתיים: שש קמיעות) את הארץ החלילית חנה רובינה, ששבה השבוע מלונדון, לי' הביע את דעתה על תופעה אורה גילתה